

עפ"ת 8720/01/14 - יחזקאל יוסף נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 8720-01-14 יוסף נ' מדינת ישראל
06 פברואר 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער יחזקאל יוסף
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד רות עזריאלנט

ב"כ המשיבה - עו"ד לילך כץ

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של שכרות.

בית משפט קמא קבע כי נמצא שהמערער, עובר לנהיגתו במונית, נהג רכב ציבורי בשכרות בשל כך שעפ"י סעיף 64ב'(א)(2), נמצאו בגופו תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן. הסם נשוא תיק זה הוא סם חשיש או מריחואנה.

בעקבות אותה הרשעה גזר בית משפט קמא למערער עונשים שונים, בהם עונש מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ופסילה מלנהוג כל רכב מנועי בפועל למשך 30 חודשים, בניכוי פסילה מנהלית.

הערעור הוגש הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין.

הדין היה קבוע לשמיעת הערעור לשבוע שעבר. ב"כ המדינה לא היה מוכן לדין מאחר ולא היה מודע לקיומו, ולכן הדין נדחה להיום.

בישיבה הקודמת, בית משפט זה הביע דעתו כיצד יש לנהוג בערעור זה, וכתוצאה מכך הצדדים הידברו ביניהם והגיעו למסקנה, לפיה, הערעור על הכרעת הדין יימחק, בית המשפט יבטל את עונש המאסר בפועל שהוטל על-ידי בית משפט

קמא, ובאשר לפסילה בפועל - הצדדים טענו בפניי.

ראשית לכל, הנני מוחק, כמוסכם, את הערעור על הכרעת הדין, ומבטל את רכיב המאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, כפי שהוטל על-ידי בית משפט קמא. כל זאת, כאמור, בהסכמה.

לעניין הפסילה בפועל, בית משפט קמא קבע בגזר דינו מתחם ענישה שבין 24 חודשים, כקבוע בחוק, ל-48 חודשים. בית משפט קמא לקח בחשבון לצורך גזר הדין את נסיבותיו האישיות של המערער, עברו התעבורתי, העובדה שאין למערער הרשעות פליליות, ומנגד, את העובדה שעסקינן בנהיגה של רכב ציבורי, נהג המסיע נוסעים בנהיגתו.

אכן, המערער הורשע על-ידי בית משפט קמא בעבירה חמורה של נהיגה בשכרות, אך לדעתי, כשעסקינן בעבירה של נהיגה בשכרות, הסעיף בו מואשם ומצוין לעיל הינו הסעיף הקל ביותר במסגרתו של סעיף 64, יחד עם סעיף 39א' לפקודת התעבורה. המערער זוכה על-ידי בית קמא מעבירה של נהיגה תחת השפעת סם. בדיקת המאפיינים שעבר הייתה תקינה לחלוטין ואכן, כפי שטוענת באת כוחו של המערער, הרשעתו באה בשל חזקה שבחוק, אך בפירוש לא בשל כך שנהג תחת השפעת סם.

בנסיבות אלה, המתחם שקבע בית משפט קמא בוודאי נכון ברף התחתון שלו, לאור סעיף 39א' לפקודת התעבורה, אך ברף העליון הוא גבוה מדי. הנני סבור אפוא שבוודאי יש להפחית מעונש הפסילה בפועל, שהוטל על המערער, בעיקר כאשר מביאים בחשבון את נסיבותיו האישיות, דהיינו, שאיבד את עבודתו כנהג מונית, מצבו הכלכלי, העובדה שהוא עובד עתה בעבודה הדורשת רישיון נהיגה ומטה לחמו נקטע.

כן יש לשקול אף לצורך הנסיבות המיוחדות המאפשרות הפחתה מעונש פסילת המינימום את העובדה המוכחת על-ידי מסמכים שהציגה הסנגורית, שבהליך מנהלי שהפעיל משרד הרישוי בעניינו, נשלל רישיונו מלנהוג רכב ציבורי מאז 2011 ועד עתה ועד בכלל, וכן למשך שמונה חודשים היה פסול מלנהוג כל כלי רכב.

בנסיבות אלה, מוצדק אפוא, בהינתן העבירה בה הורשע, כאמור, ונסיבותיה, להפחית את עונש הפסילה בפועל אף מתחת לפסילת המינימום, והנני מעמיד את עונש הפסילה בפועל אותו יישא המערער על 18 חודשים.

עם זאת, לא מצאתי לסווג את עונש הפסילה. עונש הפסילה יחול על כל כלי רכב מנועיים.

יתר רכיבי גזר דינו של בית משפט קמא יישארו על כנם.

אזכיר, שעונש המאסר בפועל מבוטל, כמוסכם.

**ניתנה והודעה היום ו' אדר תשע"ד,
06/02/2014 במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלדעלידינופרדויד